

LBRIS

We know
books

Roxana Neagoe

CĂLĂTORIA
UNEI FEMEI

Despre spiritualitate in cuvinte simple

BUCURESTI

2024

CUPRINS

Prefață	7
INTRODUCERE.....	9
Capitolul 1	
Călătoria unei femei, între mistic și realitate.....	15
Capitolul 2	
Spiritualitate, creație, rol	57
Capitolul 3	
OMUL și structura sa holistică.....	81
Capitolul 4	
Sufletul	93
Capitolul 5	
Tot despre Suflet – din perspectiva personală	100
Capitolul 6	
Timpul.....	121
Capitolul 7	
Karma sau Legea Cauzei și Efectului	130
Capitolul 8	
Moștenirea	142
Capitolul 9	
Înainte de toate, ești TU	166
Capitolul 10	
Judecata.....	174
Capitolul 11	
Smerenia	181

Capitolul 12	
Răbdare, înțelepciune și discernământ - Planul lui Dumnezeu.....	187
Capitolul 13	
Iubirea	198
Capitolul 14	
Agregatele emoțional, mental, spiritual, energetic și fizic.....	213
Capitolul 15	
Bătături pe suflet.....	238
Capitolul 16	
Terapia 1 la 1, tu cu tine	262
Capitolul 17	
Tu ești Arhitectul vieții și realității tale.....	291
Capitolul 18	
MATRIX.....	302
În loc de încheiere, "ce ar fi dacă"?.....	302

Călătoria unei femei

Despre spiritualitate în cuvinte simple

Spiritualitatea este o artă de a trăi în armonie cu tine și cu restul creației divine, în această conștiință expandată!

Când ești armonie, asta răspândești în exterior!

Când ești onest cu tine așa vei fi și în exterior și asta vei primi, căci nu mai poți rezona cu vibrația celui care rostește minciuna, dar fără să impui nimic altuia!

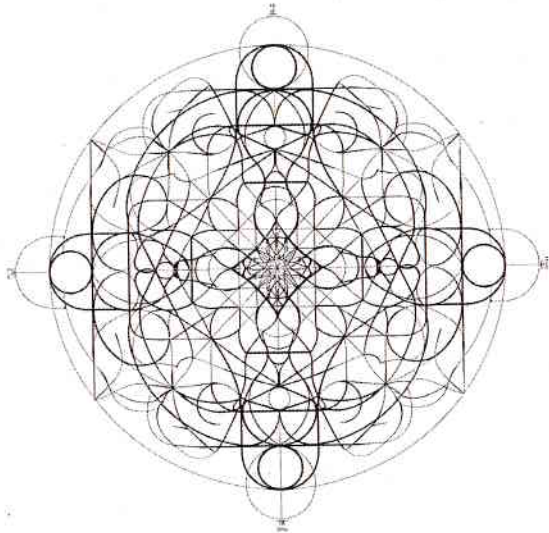
Când esti adevăr, adevărul îl vei rosti în exterior fără însă a-l impune și altuia, pentru că fiecare percepe adevărul de la nivelul lui!

Când esti pace și echilibru asta emani și în exterior!

Când îți găsești atributele divine realizezi că ești Lumină și asta vei răspândi în jurul tău, Lumină!

Lumina vine din sursă și tot acolo se întoarce prin emanațiile noastre!

Asta înseamnă spiritualitatea, pentru mine, să fii pace, lumină, adevăr, echilibru și armonie în vacarmul lumii cotidiene și totuși să îți găsești locul și pentru tine, în această lume!

Toată puterea stă în tine, iar cheia este la purtător!

INTRODUCERE

Am scris această carte ca un dar pentru omenire, ca un strigăt disperat de trezire pentru fiecare om în parte.

O voce interioară mă trezea noaptea din somn, mă lua în timpul zilei de la absolut orice activitate, special pentru a-mi dicta aceste pagini și lucra cu mintea mea, când îmi veneau gândurile de autosabotare, „Ești scriitoare acum?” „Dar știi tu să scrii o carte?”, lucra cu orice gând limitativ sau încercare trimisă din partea exteriorului.

Inițial au fost gânduri, apoi am zis că o să fie ca un jurnal, apoi s-a transformat într-un blog și de aici am așternut câteva caiete cu informații prețioase pe care le-am slefuit ca pe un diamant, astfel încât să le transpun „în cuvinte simple”, pe înțelesul minții noastre.

Este o carte manual dar și o provocare, prin care te invit să faci călătoria proprie cu tine de mână, să te descoperi și astfel, la final, să îți întrevezi potențialul.

Această carte are daruri ascunse prin îndemnurile și exercițiile de la finalul fiecărui capitol, deoarece fiecare va primi ceea ce are nevoie și doar el știe.

Bună, eu sunt Roxana, sunt femeie, sunt mamă, soție, fiică, antreprenor, prietenă, petrecăreață, spirituală, ca și tine, am multe roluri în această viață dar, înainte de toate, sunt un suflet ca și tine, care face parte din Unime, din tot și din toate, din vastul cuprins al minții și creației lui Dumnezeu.

Încă din copilărie, poate ca și tine, mi-am pus întrebări și am răscolit cărți după cărți, în căutarea unor răspunsuri, pentru a vedea dacă suntem singuri aici printre atâtea stele...

Aceste întrebări m-au purtat unde sunt acum și, cu siguranță, mă vor purta în continuare la omul care voi fi.

Am venit pe Pământ, Terra, Gaia, sau cum i se mai spune, în anumite circumstanțe și dacă luăm în calcul misiunea noastră adânc ascunsă în noi și revelată de suflet, care ne împinge de la spate când intrăm în beznă uitării totale datorită meandrelor jocului numit viață, aceste circumstanțe ne definesc cel mai bine, căci sunt alese de suflet cu mult înainte de a veni la întrupare.

Așa se întâmplă cu fiecare om de pe această planetă, sufletul îi șoptește ce are de făcut dar, dacă omul nu vrea să se trezească din brațele „sirenei” care îl cheamă în larg, rămâne să experimenteze exact ce vrea corpul cu inteligența lui. Căci și corpul are inteligența sa înscrisă de creatori și sinele animalic cu instinctele de supraviețuire iar acestea preiau controlul în marea uitare.

Eu am venit să împrăștii iubire în jurul meu, este darul pentru omenire, căci asta mi-am ales. Chiar dacă oamenii nu mă înțeleg, câteodată, de ce zâmbesc în loc să plâng, să sufăr sau să fiu furioasă (chiar dacă sunt și așa câteodată), eu continui să eliberez iubire, să zâmbesc cu sufletul și să mă extaziez în fața vieții, a lucrurilor mărunte dar atât de importante, cum ar fi răsăritul de soare văzut altfel de la geam în fiecare dimineață, mirosul proaspăt de iarbă, roua de pe frunze; pentru mine acestea sunt extaz pur și reîncărcare zilnică.

Această carte este un dar de iubire pentru omenire, pentru toți cei care vor alege să o citească căci energia ei îi va cuprinde și o vor simți. Am decis că a sosit momentul să împrăștii această iubire care însumează energia, cunoașterea și informația, experiența mea, astfel încât să atingă în fiecare exact ceea ce are nevoie pentru a-și începe călătoria conștientă cu sine, trezirea magică la o viață împlinită în energia divinului lăuntric, fără poveri, dar cu o mie de

zâmbete pe față în timp ce își fac plimbarea pe stradă sau oriunde îi duce drumul.

Am știut că trebuie să eliberez această energie la o scară mai largă, căci altfel te consumă, este ca și cum ai arde pe interior. Și m-am gândit, ce să fac cu atâta energie doar pentru mine, când văd și simt că este nevoie de ea în exterior? Am început să împărtășesc la început pe rețelele de socializare și ușor a prins contur blogul, iar apoi a vrut să se transforme și să prindă viață aici, în această carte care va dăinui.

Am trăit, am experimentat, am citit, simțit, conștientizat, am ales și am primit răspunsuri, pe care le-am tradus la momentul respectiv pe nivelul meu de înțelegere și cunoaștere, acesta a fost și este drumul meu și evoluția mea, bun/rău, greu/ușor, luminos/întunecat, (dualitatea este doar în noi) depinde cum te raportezi, dăr a fost și este în continuare experiența mea. Pe parcursul anilor am realizat că odată cu toată cunoașterea dobândită am putut să înțeleg lucrurile mult mai clar, să mă cunosc pe mine mai bine, să fiu conștientă de mine și de trăirile mele, am învățat că venim pe acest pământ și rulăm niște tipare, cu care nu trebuie să ne identificăm. Astfel, împrietenindu-ne cu noi, putem ajunge să trăim în armonie și înțelegere cu noi înșine și să manifestăm același lucru în exterior, adică putem să îi înțelegem pe cei din jurul nostru, să le înțelegem reacțiile,

pornirile, manifestările de la un moment dat din viață și să nu mai suferim, doar să fim noi.

Și după atâția ani de căutări, întrebări, cursuri, cărți, experiențe, metode de terapie, credințe (care s-au zdruncinat, am fost ca într-un carusel), pot să spun că Adevărul Suprem nu îl deține nimeni, dar fiecare deține o parte din el. Este cel pe care îl înțelegi la un moment dat, care ți se relevă la momentul potrivit, după ce ai parcurs etapele necesare (nu le-ai sărit sau ai zis că arzi mai repede) - etapele pe care le-ai trăit, simțit, asumat, nicidecum cele despre care doar ai filozofat și ți-ai format opinii.

Poate drumul tău, experiența ta și alegerile tale, om bun, drag și iubit, sunt altele; categoric sunt diferite, de aceea te rog să iei din ceea ce am împărtășit aici DOAR ceea ce îți este de folos pentru evoluția ta pe toate planurile.

Adevărul este cel pe care îl experimentezi TU!

Eu sunt un suflet trezit care și-a pus întrebări, călător prin stări de conștiință, care a înțeles că viața nu se rezumă doar la simplul fapt de a veni pe Pământ și de a se folosi exclusiv de cele cinci simțuri. Noi nu suntem doar o carcasă.

Intuiția și Supranaturalul, misticul fac parte din viața noastră într-un coeficient chiar foarte mare, doar că nu vrem să le percepem. Nu ne dăm voie să percepem aceste forțe

poate din cauza fricii de necunoscut sau poate din cauză că ne sperie ceea ce nu cunoaștem, înțelegem sau controlăm, ori, poate, doar de frica de ceea ce zic alții.

Nu am inventat roata, doar am venit să vă reamintesc ceea ce toți știți deja, că suntem mai mult decât niște trupuri purtătoare de minți și emoții la plimbare pe acest pământ, pe această planetă minunată unde venim să experimentăm ceea ce înseamnă „viață”.

Am venit să vă reamintesc că sunteți purtători de divin și voi sunteți singurii care pot ascunde sau umbri strălucirea voastră proprie!

Dumnezeu este în tot și în toate!

Dumnezeu este tot!

Capitolul 1

Călătoria unei femei, între mistic și realitate

Cum orice călătorie pornește de la noi, este momentul să vă introduc în lumea mea, între mistic și realitate. Chiar dacă nu este o carte SF, uneori așa pare.

Această călătorie a început demult, de dinainte de a veni la întrupare și mai exact din momentul în care am fost de acord cu această viață. Primul rând al tapiseriei mele a fost realizat la război, în momentul în care mi s-a derulat filmul vieții cu peripețiile ce mă așteptau în acest voiaj al existenței, cu familia în care voi ateriza, cu familia de suflete care a hotărât să mă ajute pe parcurs, cu ceea ce urma să trăiesc și continuă și azi, neînțetând să mă surprindă în fiecare zi.

Este o carte despre mine, dar și despre EA, fiica mea, Sofia Anastasia, căci dacă nu ar fi ales să vină la mine, această carte nu ar fi existat. Toate experiențele mele spirituale le-aș fi păstrat pentru mine, încapsulate în memoria sufletului meu. Dar ea a venit și consider că toată lumea trebuie să audă,

să vadă și să înțeleagă că *nimic și nimeni nu stă împotriva voinței divine, dacă așa a fost hotărât.*

Moștenirea pe care i-o las aici, sper să îi folosească, căci orice descopăr eu despre mine, despre viață, existență și orice adevăr identific, îi netezesc ei drumul. Cu alte cuvinte, cu cât eu înțeleg mai multe despre existență și adevărurile ei și ea le va pătrunde și integra mai repede, ușor și armonios și va depăși cu mai multă claritate ceea ce are de învățat în această viață.

De obicei, așa se întâmplă, dacă noi, părinții, ne rezolvăm problemele de gândire, identificând programele limitative, cum ar fi frica, obediența, nesiguranța etc. (mental), trăirile intense de orice natură, atât ura cât și fericirea (emoțional), probleme legate de bolile cu care ne-am confruntat de-a lungul timpului și care pot apărea încă (fizic), modul în care percepem și ne raportăm la adevărurile divine (spiritual) și înțelegem ce înseamnă să fii OM și cum se manifestă „sacru” în fiecare clipă din viața noastră, astfel încât copiii noștri să nu preia „bubele” sau „bulele” noastre, atunci ei le vor experimenta doar pe ale lor.

Ce sunt „bubele/bulele”? Acestea sunt programe pe care le manifestăm aici pe pământ, în această realitate numită viață, care includ lipsa de iubire, stimă de sine scăzută, supraviețuire, abandon, orgoliu, frică, sărăcie, obediență etc., cu care venim pentru a le depăși. Dacă înțelegem că

aceste probleme există doar în această realitate și reușim să le experimentăm, să le acceptăm și să le depășim, fără a deveni prizonierii lor, atunci înțelegem cum funcționează viața în 3D.

Astfel, dacă eu îmi eliberez fiica de ceea ce am învățat sau implementat greșit, căci m-am descătușat de aceste programe și le-am transcendat, ea va urma propriul său drum, construindu-și edificiul personal cărămidă cu cărămidă, pentru a experimenta ceea ce și-a propus când a decis să vină pe pământ, în familia și neamul nostru, în țara asta, de pe acest continent.

V-am povestit deja despre începuturile mele, căutările mele din anii copilăriei și adolescenței, despre întrebările legate de existență:

- De ce am venit?
- De unde am venit?
- Care este rolul meu aici?
- Ce este/cine este Dumnezeu?
- Dumnezeu este un Bătrân supărăcios și răzbunător care pedepsește din Ceruri?
- Ce este dualitatea?
- Cum stă treaba asta cu păcatul?
- Ce sunt precognițiile? De ce mi se întâmplă mie?
- Doar mie mi se întâmplă lucruri ciudate?
- De ce mă gândesc la o persoană și o văd aproape

imediat? Sau mă sună cineva despre care am vorbit acum câteva secunde...

- De ce se întâmplă lucruri pe care abia le-am vizualizat? Sau le-am gândit, pas cu pas...

Ai simțit și tu?

Da, cu siguranță. Nu sunt singură. Nici tu nu ești singurul. Dar ți-am amintit oare despre stările de beatitudine, când vedeam particulele din care era compus aerul, ca și cum făceam parte din aceeași materie, fluidă, fără densitate, aponderală. Starea de pace și iubire totală ce mă învăluia era precum un voal de flori de cireș roz, într-o zi minunată de primăvară, ca și cum experimentam trăiri dintr-o altă lume. Nu înțelegeam atunci (doar mă minunam și trăiam bucuria de a simți) că accesez o stare profundă de existență, *că mi se dezvăluia o parte din întoarcerea sufletului acasă; așa se simte starea de a fi în Dumnezeu.*

Doar că lumea nu mă înțelegea. Îmi vine să râd și acum, pentru că acesta este „laitmotivul” vieții mele, amintindu-mi când soțul meu de atunci și cumnata îmi spuneau că sunt vrăjitoare și se uitau cu ochi mirați la mine. Așa se întâmplă cu lucrurile pe care nu le înțelegi, încerci să le interpretezi folosind conotații familiare minții tale, pe nivelul tău de înțelegere spirituală, de la acel moment.

Eu, însă, mă simțeam atât de aproape de Dumnezeu, care este starea naturală a sufletului, încât nicio critică nu

conta. A te simți chiar și pentru câteva secunde în Dumnezeu, adică a descoperi sufletul care vibrează acolo ușor, în taină, în tine, este ceva de nedescris în cuvinte. Este ca o rază de lumină care te învăluie într-o iubire care nu are direcție, condiționare, nu se îndreaptă către o persoană sau obiect, ci doar este; te contopești cu ea. Este o aducere aminte a sentimentului de a fi ACASĂ; nu mai ești rupt, te simți că faci parte dintr-un întreg care doar există și vibrează la unison cu tot ce este, iar TU nu mai ești un individ, nu mai ai personalitate, nu mai ai nicio dorință, DOAR EȘTI.

Chiar dacă am citit mult, de-a lungul anilor, preocupată fiind de ocultism, ezoterism, misticism, dezvoltare personală, vindecare pe plan spiritual, tehnici și terapii diverse, idei religioase, am încercat să găsesc răspunsuri, nu am simțit deloc nevoia până la 30 de ani de a participa la cursuri în domeniu.

Și cum totul se întâmplă cu un motiv bine definit și la momentul potrivit, la mine s-a întâmplat când am fost pregătită pentru ce urma. Eram pregătită să mă domolesc cu partea profesională și cu ceea ce aveam de demonstrat, să se mai calmeze orgoliul și frenetica competiție în care eram cu bărbații.

Am intrat pentru prima oară în lumea fascinantă a cursurilor despre spiritualitate, condusă fiind de o colegă de muncă, G, care urma cursuri de Inforenergetică, la școala

fondată de Claudiu Dumitriu. Școala comandorului a fost renumită iar la acel moment, pentru o persoană care era în căutări, ca mine și cu deschidere către această cale, a fost o alegere potrivită. Am putut să învăț despre măsurători radiesteze, despre informație și energie, despre algoritmi și cum poți să îți faci curățări zilnice, despre cum să te înțelegi mai bine și cum îți poți vindeca sufletul ca apoi să îți vindeci trupul și nu numai, cum să îți faci chirurgie de lumină. Am făcut cursuri intense luni de zile, cu practică și examene, seri în care plecam de la muncă direct la cursuri și ajungeam acasă după ora 10, iar iubitul meu m-a așteptat răbdător luni de zile. Am fost chiar și la examenele de grad la Brașov, am avut gânduri de a recurge la viața monahală și să fiu maică (amintiri din altă viață, când am fost maică Stareță) pelerinaje pe la biserici și mănăstiri, căci așa înțelegeam pe atunci că aș putea fi mai aproape de Dumnezeu și de misiunea mea. Am ajuns la gradul cinci inclusiv, apoi m-am retras; până acolo a fost drumul meu la Infoneuroenergetică.

Apoi, o prietenă bună, cu aceleași căutări și preocupări, mi-a vorbit de Dragoș Ovidiu Argeșanu. Până să ajung la el i-am citit toate cărțile, am participat la o conferință de-a lui din București și așa a început o altă etapă de câțiva ani din viața mea.

Am urmat tot ce se putea la Dragoș: terapie psi, kombat, cursuri cu dragoni, radiestezie din nou, cursuri despre vindecarea rănilor emoționale și de deprogramare și

reprogramare, inițieri reiki toate gradele până la preoția lui Melchisedec, seri de întrebări și răspunsuri, brainstorming, meditații, terapie de grup, seri de lucru în care am învățat atâtea și am descoperit împreună cu alți colegi stări ridicate de conștiință.

Acolo, în acele seri minunate de întrebări și răspunsuri, am aflat și conștientizat că Dumnezeu este în permanentă schimbare, mai bine spus, conștiința evoluează odată cu noi și prin noi, prin participarea noastră activă, conștientă și asumată la a trăi experiența și asta este un lucru minunat.

În paralel am făcut și Călătoria inimii – respirația conștientă cu Michelle Paceco, am urmat și cursuri de Acces Bars, Tehnica Radiantă și am continuat pe drumul meu spre regăsire.

Ceea ce nu știi despre mine, dar evident că îți voi spune, este că îmi doream un copil foarte mult. Aveam deja 37 de ani și în afara de speranță nu existau semne că vreun suflet este nerăbdător să vină la mine, să îi fiu mamă.

Trecusem de perioada în care munca, cariera și distracția ocupaseră primul loc, trecusem prin multe trăiri spirituale, înțelegeam că nu trebuie să forțez nimic și că toate au un rost clar și precis în lume, dar încă așteptam.

Într-adevăr, până la vârsta respectivă nu rămăsesem însărcinată decât o singură dată, pe la vârsta fragedă de 20 – 21 de ani, dar eram necoaptă și total nepregătită la acel moment. De fapt, nici nu am înțeles ce mi s-a întâmplat atunci... Nu cred că aș fi singura să spun asta.

Probabil că ar fi fost o altă linie de destin, iar dacă eu m-am blocat și nu am știut ce să fac, ghizii mei spirituali au lucrat pentru mine altfel.

La momentul respectiv, iubitul meu, cu care eram împreună de câteva luni, ghidat și de mama lui, a luat decizia că nu era momentul potrivit pentru un copil. Și chiar nu era timpul, eram prea tânără, la facultate, proaspăt angajată, el la început de carieră și nici nu ne gândeam la așa ceva.

Ceea ce nu știam însă niciunul dintre noi, este că *un avort înseamnă o încălcare a legii divine, refuzul de a-i da dreptul unui suflet să vină la întrupare și experiență și, dacă nu înțelegi legile spirituale și nu faci nimic în acest sens, poate nu mai primești o altă șansă*. Chiar dacă sufletul respectiv a ales să vină la întrupare, adică să se coboare și să treacă prin foițele de energie densă din această dimensiune, doar pentru câteva luni de viață intrauterină, pentru a-și finaliza viața, adică răstimpul rămas de la o sinucidere dintr-o viață anterioară, până la moartea care ar fi survenit în cele din urmă, această nesocotire a legii divine tot rămâne agățată de tine, ca un șirag.

Și pentru această necunoaștere dar, probabil și alte lucruri, nu m-am măsurat radiesteziic și nici nu am vrut să știu, băiatul respectiv, de care m-am despărțit după 3 ani de la amintirea povestită, chiar dacă și-a dorit să aibă un copil și a încercat diverse metode medicale, nu și-a îndeplinit visul, de a avea un copil.

Nu ne poate condamna nimeni pentru lipsa de cunoaștere spirituală, în final aceasta a venit, dar ceva mai târziu, în cazul meu. Ceea ce vreau să îți spun însă, este faptul că orice acțiune pe care o faci are urmări și reverberațiile acesteia se resimt în timp, fără să ajungi uneori să știi de unde au început.

Cert este că prin această decizie și prin alte întâmplări, ei m-au ajutat pe mine, în amnezia în care ajungem pe pământ (că nu știm planul vieții, altfel nu am mai veni la întrupare), să îmi fie mai ușor să mă despart de el căci drumul meu era altul, să trec prin alte încercări pentru a ajunge unde sunt acum.

Tot ce a fost, este și va fi pentru creșterea și cunoașterea mea ca persoană, suflet, întreg.

În momentul în care l-am cunoscut pe Cornel, soțul meu, în 2012, s-a schimbat ceva în interiorul meu. În primul rând că în momentul în care l-am văzut am avut pentru o

secundă un flash, o săgetare de aducere aminte și am știut că el va fi soțul meu și voi avea un copil cu el.

Ți s-a întâmplat și ție asta, nu? Măcar o dată în viață ai avut o străfulgerare de aducere aminte?

Atât de simplu. A fost ca și cum mi s-a ridicat un văl de pe ochi și am vizualizat cu ochii sufletului persoana care îmi era destinată.

În cărțile sale, „Călătoria sufletelor. Studii de caz asupra vieții dintre vieți”, „Destinul sufletelor. Noi studii de caz asupra vieții dintre vieți”, Michael Newton Ph. D. descrie pasaje în care oamenii cu care a lucrat au reușit să acceseze anumite frânturi din filmul cu viața pe care o vor avea pe pământ și nu numai. Unii au reușit să acceseze frânturi de imagini, piese din puzzle, care le vor aminti despre întâlnirea cu persoana iubită, poate un miros, poate culoarea ochilor, un zâmbet, un loc, cadru, simbol.

Așa a fost și la mine.

Nu a fost un proces ușor cu Cornel și dacă îl întrebi pe el, cealaltă față a monedei, poate îți va spune la fel, cu siguranță. Să știi că zâmbesc cu subînțeles, căci acesta ar fi răspunsul, fără îndoială. Dar, vezi tu, relațiile nu sunt ușoare nici dacă sunt între suflete pereche căci, aici pe pământ, uităm de ce venim și uităm cu desăvârșire de natura noastră

divină. Aici venim să experimentăm și lucrurile care nu ne plac la noi și evident la ceilalți.

Ca și mine, de altfel, el venea după o altă căsnicie și divorț, iar încrederea lui față de sexul opus era slăbită doar că el fusese binecuvântat cu un copil, un băiat, iar eu nu. Fostul meu soț se recăsătorise destul de repede și avea deja două fete.

M-am îndrăgostit imediat, bine că a fost reciproc, iar din seara respectivă am început să ne vedem aproape zilnic. Nu a fost ușor, dar nici greu și a meritat încrederea pusă în Dumnezeu că îl voi găsi în final pe cel care trebuia.

Și a meritat tot efortul. El este oglinda mea și împreună cu el am reușit să învăț foarte multe lucruri despre mine, a fost răbdător și mi-a scos la suprafață multe bube a căror rezolvare și conștientizare era necesară pe calea evoluției mele spirituale, a dezvoltării mele și a cunoașterii de sine.

Trecusem deja de 35 de ani, avusesem și operația de extirpare fibroame și chisturi, începusem lucrul cu mine de mult, urmam cursuri de spiritualitate, dar încă nu rămâneam însărcinată. Sunt îndemnată să recunosc că nu am făcut nicio procedură medicală, nu am încercat fertilizări în vitro sau altele, căci aveam o singură mantră: ori îmi vine copilul prin voia lui Dumnezeu, prin căi naturale, caz în care l-aș fi primit